

Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak ve Antalya Milletvekili Mevlüt Çavuşoğlu'nun; Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi; Antalya Milletvekili Sadık Badak ve 5 Milletvekilinin; Kadastro Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi; Antalya Milletvekili Osman Kaptan ve 4 Milletvekilinin; Türk Ceza Yasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve Adalet Komisyonu Raporu (2/283, 2/270, 2/277)

Not: Başkanlıkça; 2/283 esas numaralı Teklif, tali olarak Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna, esas olarak Adalet Komisyonuna, 2/270 ve 2/277 esas numaralı teklifler de esas olarak Adalet Komisyonuna havale edilmiştir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun teklifimiz, genel gerekçe ve madde gerekçeleri ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Veysi Kaynak
Kahramanmaraş

Mevlüt Çavuşoğlu
Antalya

GENEL GEREKÇE

4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde yer alan "gemi", "ticaret gemisi" ve "yolcu gemisi" tanımlarının çok geniş olması ve küçük tonilatosu olan deniz araçları ile büyük tonilatosu olan deniz araçlarına aynı sorumluluğun yüklenmesi uygulamada bazı adaletsizliklere neden olmaktadır. Özellikle, idari para cezaları bakımından çok küçük bir deniz aracı sahibi ya da donatanına aracın değerinin çok üzerinde idari para cezası verilebilmektedir. Bu adaletsizliği gidermek amacıyla Kanunda değişik yapılmak suretiyle idari para cezalarındaki alt sınır azaltılmıştır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinde yapılan değişiklikle, özel mülkiyete konu taşınmazlara karşı yapılacak müdahale veya yararlanmalara engel olma eyleminin şikayet üzerine cezalandırılması amaçlanmıştır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 184 üncü maddesinin ikinci fıkrasındaki hükmün yanlış uygulanması nedeniyle, konut sıkıntısı çekilen ülkemizde inşaat ruhsatına uygun biçimde yapılan bina kullanılabilir duruma gelmesine rağmen henüz yapı kullanma izninin alınmaması sebebiyle elektrik, su ve telefon hizmetlerinden yararlanılamaması pek çok vatandaşın mağduriyetine yol açmaktadır. Bu sıkıntıyı gidermek amacıyla maddede değişiklik yapılmıştır.

3402 sayılı Kanunun gerekçesinde ve görüşme tutanaklarında, maddede öngörülen hak düşürücü sürenin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacak şekilde düzenlediği ifade edilmiş olmasına

rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararıyla 10 yıllık hak düşürücü sürenin özel mülke konu olmayan taşınmazlar yönünden işlemeyeceği, bu taşınmazlar yönünden 10 yıllık hak düşürücü süre geçse bile tapuya kayıtlı bir taşınmazın kamu malı olduğu iddiasıyla her zaman dava konusu edilebileceği ve tapusunun iptal edileceği kabul edilmiş ve mahkemelerce bu yönde kararlar verilmiştir.

3402 Sayılı Kanunun 12. maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasanın 2, 23 ve 35. maddeleri ile 153. maddesinin son fıkrasına aykırılığı ileri sürülerek iptaline ilişkin talebi karara bağlayan Anayasa Mahkemesi 8/10/1991 tarihli ve 1991/9-36 sayılı kararında; "itiraz konusu kural, genel nitelikte, nesnel bir esas getirmekte olup, mülkiyet hakkını değil, yasalarımızda görülen benzer hükümler gibi dava hakkını sınırlamaktadır. Kamu düzeninin gerektirdiği durumlarda yasa koyucunun kimi hak düşürücü süreler koyabileceği doğaldır. Kadastroya dayanılarak kurulan sicillere karşı açılacak davaların hak düşürücü bir süreye bağlanması da hukuk ilke ve kurallarına aykırılık oluşturmaz.

Mülkiyet hakkının sağlıklı temellere oturtulmasını isteyen yasa koyucu, ayrıca kadastro planlarının düzenlenmesine büyük önem vererek bunların gerçekleşmesi yolu ile kamu düzenini kurmaya ve korumaya yönelmiştir. Uygulama sonunda saptanan durumun, belli süre geçtikten sonra eski olaylara dayanılarak uyumsuzluk konusu yapılması istenilmemiş ve bunda kamu düzeni yönünden yarar görülmüştür. Bu kuralla getirilen sınırlama, mülkiyet hakkına değil, hak arama özgürlüğüne ilişkindir. Mülkiyet kavramını değiştirmeyen, yapısını daraltmayan, bağını ortadan kaldırmayan, kullanılıp yararlanılmasını engellemeyen, ancak ona bağlı hakların kullanılma süresini düzenleyen kurallar doğrudan hakka yönelik değildir, incelenen düzenlemeyle kısıtlanan, mülkiyet hakkı değil, dava açma hakkı, başvuru hakkıdır."; demek suretiyle düzenlemenin hakka yönelik olmadığını dolayısıyla kısıtlananın özel mülkiyet ve kamu mülkiyeti hakkı değil, dava açma hakkı olduğunu belirtmiştir.

Türk Medeni Kanununun "iyi niyetli üçüncü kişilere karşı" başlıklı 1023. maddesinde yer alan "Tapu kütüğündeki tescile iyi niyetle dayanarak mülkiyet veya bir başka ayni hak kazanan üçüncü kişinin bu kazanımı korunur."; hükmüne rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun söz konusu uygulaması nedeniyle 10 yıllık hak düşürücü süre geçtikten sonra tapudaki kayda güvenerek taşınmaz edinen iyi niyetli kişilerin tapuları zaman sınırlaması olmaksızın iptal edilerek taşınmazları ellerinden alınmaktadır. Mevcut uygulama, tapuya "güvenerek taşınmaz satın alan iyi niyetli kişilerin tapularının herhangi bir bedel ödenmeksizin iptaliyle sonuçlandığından bu durum tapuya güven ilkesini işlemez hale getirmekte ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek 1 numaralı Protokolün 1. maddesini ihlal ettiğinden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından Türk Devleti aleyhine ihlal kararı verilmesine sebep olmaktadır.

Teklif, açıklanan nedenlerle hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 4922 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde "gemi", adı, tonilatosu ve kullanma amacı ne olursa olsun denizde kürekten başka aletle yola çıkabilen her türlü araç olarak; menfaat sağlamak kasıtlı denizde kullanılan her gemi "ticaret gemisi" ve on ikiden fazla yolcu taşıyan her ticaret gemisi de "yolcu gemisi" olarak tanımlanmıştır. Buna göre denizde kürekten başka aletle hareket eden her türlü araç gemi olarak kabul edilmiş ve tonajına bakılmaksızın her türlü gemiye aynı statüde sorumluluk yüklenmiştir. Küçük tonilatosu olan deniz araçları ile büyük tonilatosu olan deniz araçlarına aynı sorumluluğun yüklenmesi uygulamada bazı adaletsizliklere neden olmaktadır. Özellikle, idari para cezaları bakımından çok küçük bir deniz aracı sahibi ya da donatanına aracın değerinin çok üzerinde idari para cezası verilebilmektedir. Maddede yapılan değişiklikte, idarenin takdir hakkı genişletilerek bu adaletsizliği gidermek amacıyla idari para cezalarının alt sınırı azaltılmıştır.

Madde 2- Mülkiyet hakkı; kişilerin hukuk düzeninin sınırları içerisinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahip olmasıdır. Taşınmaz üzerindeki en geniş yetkileri veren ayni hak olan mülkiyet hakkının korunması, hukuk düzeninin vazgeçilmezleri arasında yer alır. Bu sebeple ceza kanunları ve bu arada Türk Ceza Kanunu, mülkiyet hakkına yönelik tecavüzleri cezalandırmaktadır.

Bu çerçevede hakkı olmayan yere tecavüz, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinde suç olarak düzenlenmiştir.

Ancak, 154 üncü maddede yapılan düzenleme ile özel mülkiyete konu olmayan ve kamu tarafından her zaman korunması mümkün ve gerekli olan taşınmazlar da kapsama alınmıştır.

Oysa ki, kamuya ait olan veya kamunun hüküm ve tasarrufu altında bulunan malların korunması, idare tarafından, kamu gücünün kullanımı ile her zaman mümkün bulunmaktadır. Öte yandan, kamuya ait taşınmazların ceza hukuku kapsamında korunmasına yönelik hükümler, ilgili kanunlarında yer almaktadır. Şöyle ki; ormanlar bakımından 6831 sayılı Orman Kanununda, kıyılar bakımından 3621 sayılı Kıyı Kanununda, köylünün ortak yararlanmasına ayrılmış, mera, harman yeri, yol ve sulak gibi taşınmaz mallar bakımından Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin iki ve üçüncü fıkralarında özel düzenlemeler yer almaktadır. Bu düzenlemeler karşısında kamuya ait taşınmazlar bakımından genel bir ceza hükmünün getirilmiş olması, uygulamada tereddüt ve farklılıklara sebep olduğu gibi yukarıda değinilen idarenin sahip olduğu, aldığı karar ve tedbirleri kolluk gücüyle doğrudan uygulama imkanı karşısında gereksiz bulunmaktadır.

Buna karşılık özel mülkiyete veya özel mülkiyet hakkından kaynaklanan haklara yönelik bir saldırı durumunda bunun "hakkı olmayan yerlere tecavüz" suçu olarak cezalandırılması suretiyle, taşınmazların korunması da zorunlu bulunmaktadır. Bu zorunluluktan hareketle yapılan değişiklikler, bir hakka dayanmaksızın başkasına ait taşınmaz malın veya eklentilerinin kısmen veya tamamen işgal edilmesi, taşınmazın sınırlarının değiştirilmesi veya bozulması yahut herhangi bir suretle hak sahibinin malından kısmen veya tamamen yararlanmasına engel olunması fiilleri şikayet üzerine cezalandırılan bir suç olarak düzenlenmektedir.

Madde 3- Konut sıkıntısı çekilen Ülkemizde inşaat ruhsatına uygun biçimde yapılan bina kullanılabılır duruma gelmesine rağmen henüz yapı kullanma izninin alınmaması nedeniyle elektrik, su ve telefon gibi hizmetlerden yararlanılamaması pek çok vatandaşın mağduriyetine yol açmaktadır. Ayrıca, bürokratik işlemlerin uzun bir süre alması nedeniyle yapı kullanma izninin kısa sürede alınmadığı da nazara alındığında, söz konusu mağduriyetin giderilmesi için fıkranın yeniden düzenlenmesi zarureti hasıl olmuştur.

Madde 4 - 3402 sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasına eklenen hükümle; tapu kütüğündeki tescilinde iyi niyete dayanarak mülkiyet veya başka bir ayni hak kazanan üçüncü kişinin bu kazanımının korunması; dava açma hakkına getirilen 10 yıllık hak düşürücü süre sınırlamasının hakka yönelik olmadığı da dikkate alınarak Anayasada öngörülen eşitlik ilkesi gereğince özel mülkiyet ve kamu mülkiyeti ayrımı yapılmaksızın, gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri yanında kamu tüzel kişiliğinin de bu sürede tabii olması; Türk Medeni Kanununda öngörülen tapuya güven ilkesini uygulanamaz hale getiren ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek 1 numaralı protokolünün 1 inci maddesine aykırılık oluşturan uygulamanın ortadan kaldırılması ve farklı yorumlar yapılmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Madde 5- 3402 Sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen 10 yıllık hak düşürücü sürenin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacak şekilde düzenlediği ifade edilmiş olmasına rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararıyla 10 yıllık hak düşürücü sürenin devletin hüküm ve tasarrufu altında iddia olunan taşınmazlar yönünden işlemeyeceği, bu taşınmazlar yönünden 10 yıllık hak düşürücü süre geçse bile tapuya kayıtlı böyle bir taşınmazın her zaman dava konusu edilebileceği ve tapusunun iptal edilebileceği kabul edilmiş ve mahkemelerce bu yönde kararlar verilmiştir.

3402 sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasında değişiklik yapılarak maddede öngörülen hak düşürücü sürecin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın, özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacağı açıkça belirtilmiştir.

3402 sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasının bu Kanun Tasarısıyla değişikliğinden önce, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlardan olduğu iddiasıyla tapusunun iptali için açılmış taşınmazlarla ilgili bulunan davalar konusunda belirsizlik yaşanmaması amacıyla 3402 sayılı Kanunun hazırlanış gerekçesine de uygun olarak, görülmekte olan bu davalar hakkında da 10 yıllık hak düşürücü sürenin uygulanması amaçlanmıştır.

Madde 6- Yürürlük maddesidir.

Madde 7- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“3402 Sayılı Kadastro Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

Sadık Badak

Antalya

Hüseyin Yıldız

Antalya

Mevlüt Çavuşoğlu

Antalya

Prof. Dr. Yusuf Ziya İrbeç

Antalya

Abdurrahman Arıcı

Antalya

Osman Kaptan

Antalya

GENEL GEREKÇE

3402 sayılı Kanunun gerekçesinde ve görüşme tutanaklarında, maddede öngörülen hak düşürücü sürenin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacak şekilde düzenlediği ifade edilmiş olmasına rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararıyla 10 yıllık hak düşürücü sürenin özel mülke konu olmayan taşınmazlar yönünden işlemeyeceği, bu taşınmazlar yönünden 10 yıllık hak düşürücü süre geçse bile tapuya kayıtlı bir taşınmazın kamu malı olduğu iddiasıyla her zaman dava konusu edilebileceği ve tapusunun iptal edileceği kabul edilmiş ve mahkemelerce bu yönde kararlar verilmiştir.

3402 Sayılı Kanunun 12. maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasanın 2, 23 ve 35. maddeleri ile 153. maddesinin son fıkrasına aykırılığı ileri sürülerek iptaline ilişkin talebi karara bağlayan Anayasa Mahkemesi 8/10/1991 tarihli ve 1991/9-36 sayılı kararında; "itiraz konusu kural, genel nitelikte, nesnel bir esas getirmekte olup, mülkiyet hakkını değil, yasalarımızda görülen benzer hükümler gibi dava hakkını sınırlamaktadır. Kamu düzeninin gerektirdiği durumlarda yasa koyucunun kimi hak düşürücü süreler koyabileceği doğaldır. Kadastroya dayanılarak kurulan sicillere karşı açılacak davaların hak düşürücü bir süreye bağlanması da hukuk ilke ve kurallarına aykırılık oluşturmaz.

Mülkiyet hakkının sağlıklı temellere oturtulmasını isteyen yasa koyucu, ayrıca kadastro planlarının düzenlenmesine büyük önem vererek bunların gerçekleşmesi yolu ile kamu düzenini kurmaya ve korumaya yönelmiştir. Uygulama sonunda saptanan durumun, belli süre geçtikten sonra eski olaylara dayanılarak uyumsuzluk konusu yapılması istenilmemiş ve bunda kamu düzeni yönünden yarar görülmüştür. Bu kuralla getirilen sınırlama, mülkiyet hakkına değil, hak arama özgürlüğüne ilişkindir. Mülkiyet kavramını değiştirmeyen, yapısını daraltmayan, bağını ortadan kaldırmayan, kullanılıp yararlanılmasını engellemeyen, ancak ona bağlı hakların kullanılma süresini düzenleyen kurallar doğrudan hakka yönelik değildir, incelenen düzenlemeyle kısıtlanan, mülkiyet hakkı değil, dava açma hakkı, başvuru hakkıdır."; demek suretiyle düzenlemenin hakka yönelik olmadığını dolayısıyla kısıtlanan özel mülkiyet ve kamu mülkiyeti hakkı değil, dava açma hakkı olduğunu belirtmiştir.

Türk Medeni Kanununun "iyi niyetli üçüncü kişilere karşı" başlıklı 1023. maddesinde yer alan "Tapu kütüğündeki tescile iyi niyete dayanarak mülkiyet veya bir başka ayni hak kazanan üçüncü

kişinin bu kazanımı korunur."; hükmüne rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun söz konusu uygulaması nedeniyle 10 yıllık hak düşürücü süre geçtikten sonra tapudaki kayda güvenerek taşınmaz edinilen iyi niyetli kişilerin tapuları zaman sınırlaması olmaksızın iptal edilerek taşınmazları ellerinden alınmaktadır. Mevcut uygulama, tapuya güvenerek taşınmaz satın alan iyi niyetli kişilerin tapularının herhangi bir bedel ödenmeksizin iptaliyle sonuçlandığından bu durum tapuya güven ilkesini işlemez hale getirmekte ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek 1 numaralı Protokolün 1. maddesini ihlal ettiğinden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından Türk Devleti aleyhine ihlal kararı verilmesine sebep olmaktadır .

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 12. maddenin üçüncü fıkrasına eklenen hükümle; tapu kütüğündeki tescilinde iyi niyete dayanarak mülkiyet veya başka bir ayni hak kazanan üçüncü kişinin bu kazanımının korunması; dava açma hakkına getirilen 10 yıllık hak düşürücü süre sınırlamasının hakka yönelik olmadığı da dikkate alınarak Anayasada öngörülen eşitlik ilkesi gereğince özel mülkiyet ve kamu mülkiyeti ayırımı yapılmaksızın, gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri yanında kamu tüzel kişiliğinin de bu sürede tabii olması; Türk Medeni Kanununda öngörülen tapuya güven ilkesini uygulanamaz hale getiren ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek 1 numaralı protokolünün 1. maddesine aykırılık oluşturan uygulamanın ortadan kaldırılması ve farklı yorumlar yapılmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Madde 2- 3402 Sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen 10 yıllık hak düşürücü sürenin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacak şekilde düzenlediği ifade edilmiş olmasına rağmen Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararıyla 10 yıllık hak düşürücü sürenin devletin hüküm ve tasarrufu altında iddia olunan taşınmazlar yönünden işlemeyeceği, bu taşınmazlar yönünden 10 yıllık hak düşürücü süre geçse bile tapuya kayıtlı böyle bir taşınmazın her zaman dava konusu edilebileceği ve tapusunun iptal edilebileceği kabul edilmiş ve mahkemelerce bu yönde kararlar verilmiştir.

3402 sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasında değişiklik yapılarak maddede öngörülen hak düşürücü sürecin taşınmazın niteliğine bakılmaksızın, özel mülkiyete konu olsun veya olmasın, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazları da kapsayacağı açıkça belirtilmiştir.

3402 sayılı Kanunun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasının bu Kanun Tasarısıyla değişikliğinden önce, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlardan olduğu iddiasıyla tapusunun iptali için açılmış taşınmazlarla ilgili bulunan davalar konusunda belirsizlik yaşanmaması amacıyla 3402 sayılı Kanunun hazırlanış gerekçesine de uygun olarak, görülmekte olan bu davalar hakkında da 10 yıllık hak düşürücü sürenin uygulanması amaçlanmıştır.

Madde 3- Yürürlük maddesidir.

Madde 4- Yürütme maddesidir.

ANTALYA MİLLETVEKİLİ SADIK BADAĞ VE 5 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

KADASTRO KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 21.06.1987 tarih ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu hüküm, iddianın ve taşınmazın niteliği ile devlet ya da diğer kamu tüzel kişilikleri olsa da hi tarafların sıfatına bakılmaksızın uygulanır."

MADDE 2- 3402 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 8- Tapuda kayıtlı bulunan ancak, Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu iddiasıyla, tapu kaydının iptaline yönelik açılan ve halen kesinleşmemiş bulunan tapu iptal ve davaları hakkında da bu Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki hak düşürücü süre uygulanır. "

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

Osman Kaptan
Antalya

Tayfur Süner
Antalya

Atila Emek
Antalya

Sadık Badak
Antalya

Hüseyin Yıldız
Antalya

GENEL GEREKÇE

Mülkiyet hakkının korunması, hukuk düzeninin vazgeçilmezleri arasında yer almaktadır. Bu nedenle ceza kanunları ve bu arada Türk Ceza Kanunu, mülkiyet hakkına yönelik tecavüzleri cezalandırmaktadır. Hakkı olmayan yere tecavüz, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154. maddesinde suç olarak düzenlenmiştir.

Ancak, 154. maddede yapılan düzenleme ile özel mülkiyete konu olmayan ve kamu tarafından her zaman korunması mümkün ve gerekli olan taşınmazlar da kapsama alınmıştır.

Oysa ki, kamuya ait olan ve kamunun hüküm ve tasarrufu altında bulunan malların korunması, idare tarafından, kamu gücünün kullanımı ile her zaman mümkün bulunmaktadır. Öte yandan, kamuya ait taşınmazların ceza hukuku kapsamında korunmasına yönelik hükümler, ilgili kanunlarında yer almaktadır.

Şöyle ki; Ormanlar bakımından 6831 sayılı Orman Kanununda, kıyılar bakımından, 3621 sayılı Kıyı Kanununda, köylünün ortak yararlanmasına ayrılmış, mera, harman yeri, yol ve sulak gibi taşınmaz mallar bakımından Türk Ceza Kanununun 154. maddesinin iki ve üçüncü fıkralarında özel düzenlemeler yer almaktadır. Bu düzenlemeler karşısında kamuya ait taşınmazlar bakımından genel bir ceza hükmünün geliştirilmiş olması, uygulamada tereddüt ve farklılıklara sebep olduğu gibi yukarıda değinilen idarenin sahip olduğu, aldığı karar ve tedbirleri kolluk gücüyle doğrudan uygulama imkanı karşısında gereksiz bulunmaktadır.

Buna karşılık özel mülkiyete veya özel mülkiyet hakkından kaynaklanan haklara yönelik bir saldırı durumunda bunun "hakkı olmayan yerlere tecavüz" suçu olarak cezalandırılması suretiyle, taşınmazların korunması da zorunlu bulunmaktadır. Bu zorunluluktan hareketle yapılan değişikliklerle, bir hakka dayanmaksızın başkasına ait taşınmaz malın veya eklentilerinin kısmen veya tamamen işgal edilmesi, taşınmaz sınırlarının değiştirilmesi veya bozulması yahut herhangi bir suretle hak sahibinin malından kısmen veya tamamen yararlanmasına engel olunması fiilleri şikayet üzerine cezalandırılan bir suç olarak düzenlenmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Birinci maddeyle, Türk Ceza Kanununun 154. maddesinin birinci fıkrası değiştirilmektedir. Yapılan değişiklikte, özel mülkiyete konu taşınmazlara karşı yapılacak müdahale veya yararlanmalara engel olma eyleminin şikayet üzerine cezalandırılması amaçlanmaktadır.

Madde 2- Yürürlük Maddesidir.

Madde 3- Yürütme Maddesidir.

ANTALYA MİLLETVEKİLİ OSMAN KAPTAN VE 4 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

TÜRK CEZA YASASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 26.4.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bir hakka dayanmaksızın başkasına ait taşınmaz mal veya eklentilerini malikmiş gibi tamamen veya kısmen işgal eden veya sınırlarını değiştiren veya bozan veya hak sahibinin bunlardan kısmen de olsa yararlanmasına engel olan kimseye, suçtan zarar görenin şikayeti üzerine altı aydan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezası verilir"

MADDE 2- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

14/7/2008

Esas No.: 2/283, 2/270, 2/277

Karar No.: 18

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca, “Antalya Milletvekilleri Sadık BADAĞ, Abdurrahman ARICI, Mevlüt ÇAVUŞOĞLU, Hüseyin YILDIZ, Yusuf Ziya İRBEÇ ve Osman KAPTAN’ın Kadastro Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/270)” 4/6/2008 tarihinde, “Antalya Milletvekilleri Osman KAPTAN, Atilla EMEK, Sadık BADAĞ, Tayfur SÜNER ve Hüseyin YILDIZ’ın Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/277)” 13/6/2008 tarihinde, “Kahramanmaraş Milletvekili Veyis KAYNAK ve Antalya Milletvekili Mevlüt ÇAVUŞOĞLU’nun Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/283)” 17/6/2008 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiştir. 2/283 Esas numaralı Teklif aynı zamanda tali komisyon olarak Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna havale edilmiştir. Anılan kanun teklifleri, Komisyonumuzun 25/6/2008 tarihli 23 üncü toplantısında Hükümeti temsilen Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, Adalet Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, Yargıtay Başkanlığı, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve bazı sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ile teklif sahiplerinin de katılımlarıyla İçtüzüğün 35 inci maddesi gereğince birleştirilerek görüşülmüştür. Görüşmelerin 2/283 Esas numaralı Teklif üzerinden yapılması kararlaştırılmıştır. 2/270 ve 2/283 Esas numaralı teklifler ile yapılması öngörülen değişikliklerle orman ve mera gibi Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki alanlar üzerindeki kamu kuruluşlarının tasarruf yetkisi düzenlendiğinden bahisle, Tarım, Orman ve Köyüşleri Komisyonu tekliflerin TBMM İçtüzüğünün 20 nci ve 34 üncü maddeleri gereğince Esas Komisyon olarak kendilerine havale edilmesini 23/6/2008 tarihli ve A.01.1.TOK/92 sayılı yazısı ile Başkanlığınızdan talep etmiştir. Komisyonumuz gündemini 18/6/2008 tarihinde belirlemiş ve İçtüzüğün 26 ncı maddesine göre dağıtımını yapmıştır. Tarım, Orman ve Köyüşleri Komisyonunun bahse konu tekliflerin kendilerine gönderilmesine dair talepleri ihtiva eden yazısı 23/6/2008 tarihli olmasına rağmen, Komisyonumuza 26/6/2008 tarihinde tevdi edilmiştir. Toplantımızın 25/6/2008 tarihinde yapılmış olması nedeniyle, Komisyonumuza toplantı tarihinden sonraki bir tarihte intikal eden talep doğrultusunda herhangi bir işlem tesis edilememiştir (27/6/2008 tarihli ve A.01.1.ADK/737 sayılı yazımız).

Görüşmeler sırasında Teklifin aleyhinde aşağıda belirtilen görüşler ifade edilmiştir:

Öncelikle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinde hakkı olmayan yere tecavüz suçu, bir hakka dayanmaksızın kamuya ait taşınmaz mal veya eklentileri üzerinde de işlendiği takdirde müeyyideye bağlandığı, yapılması amaçlanan değişiklikle madde metninde “kamuya veya” ibaresi çıkarılmak suretiyle kamu mallarının koruma dışında bırakılmasına neden olduğu ifade edilmiştir. Yapılan düzenleme, koruma hususunda kamu mülkiyeti ile özel mülkiyet arasında ikili bir ayrıma gidilmesine ve kamu mülkiyetinin korunmaya değer görünmediği yönünde toplumda yanlış algılamaların oluşmasına neden olmaktadır. Ayrıca söz konusu suçun şikayete bağlı hale getirilmesi Türk Ceza Kanununun takibi şikayete bağlı suçlar için öngörmüş olduğu temel sistematikten sapmaların meydana gelmesine de yol açmaktadır. Bahse konu suçun kamu mallarına karşı işle-

nebilmesi kabul edildiği takdirde, suçun soruşturulmasında aranan şikayet şartının yerine kamu yararı kavramı söz konusu olduğunda Cumhuriyet savcılarının doğrudan soruşturma yapabilme yetkisi ve Türk Ceza Kanununun genel sistematigi ile yeknesaklığın ve doğrudan soruşturulabilmesinin sağlanması amacıyla gerekli düzenlemenin yapılmasının daha uygun olacağı ileri sürülmüştür.

Kadastro Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasına eklenmesi öngörülen cümle ile idianın ve taşınmazın niteliği yahut Devlet ve diğer kamu tüzelkişileri açısından herhangi bir ayırım yapılmaksızın, kadastro tutanaklarında belirtilen haklara, sınırlandırma ve tespitlere ait tutanakların kesinleştiği tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuki sebeplere dayanarak itiraz olunamayacağı ve dava açılmayacağı hükmü getirilmektedir. Bu durumda da kamu mallarının kazandırıcı zamanaşımı ile iktisap edilmesinin önünün açıldığını ve bu nedenden ötürü Türkiye'nin kadastro yapısının, ormanlarının, kıyılarının ve dolayısıyla tüm Türkiye'nin toprak ve mülkiyet yapısının değişmesine neden olunacağı ifade edilmiştir. Ayrıca kamu mülkiyeti lehine özel hükümler konulmasının, eşitlik ilkesini ihlal ettiği yönünde ileri sürülen düşüncelerin de Anayasanın 35, 43, 168 ve 169 uncu maddeleri göz önünde bulundurulduğunda dayanaksız olduğu ileri sürülmüştür.

Görüşmeler sırasında Teklifin lehinde ise aşağıda belirtilen görüşler ifade edilmiştir:

Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen değişikliklerle hakkı olmayan yere tecavüz suçunun kamu mallarına karşı işlenmesinin engellendiği ve dolayısıyla korunmasız bırakıldıkları iddia olursa da kamuya ait olan ve kamunun hüküm ve tasarrufu altında bulunan malların korunması idare tarafından kamu gücünün kullanılması suretiyle gerçekleştirilebilmektedir. Ayrıca kamuya ait taşınmazların ceza hukuku kapsamında korunmasına yönelik hükümler bahse konu kamu mallarına ilişkin özel kanun hükümlerinde de yer almaktadır (6831 sayılı Kanun, 3621 sayılı Kanun vb.). Gerek Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin ikinci ve devamı fıkralarındaki istisnai hükümler gerekse yukarıda adları zikredilen Kanunlardaki özel düzenlemeler kamu mallarının korunmasız bırakılmadığını göstermektedir. Hem özel kanunlarda kamu malları için koruma amaçlı ve ceza hükmü içeren düzenlemelerin yer alması hem de genel nitelikli Türk Ceza Kanununda düzenlemenin bulunması uygulamada bazı sorunların ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Gerek Kadastro Kanunu ve bu Kanunun düzenlemeye konu 12 nci maddesi, gerekse 12 nci maddeye Teklifle eklenmek istenen hüküm, mahiyetleri itibarıyla geçici kurallar bütünüdür. Türkiye' de kadastral işlemlerin tamamlanıp kesinlik kazanması ile kadastro mevzuatının yönettiği anlaşmazlıklar sona ermiş olduğundan Kadastro Kanununun uygulama olanağı da kalmayacaktır. Doğaldır ki, aynı hakları düzenleyen mevzuat bütünü sürekli norm topluluğu olarak yürürlüğünü sürdürecektir.

Kadastro Kanununun 12 nci maddesine eklenmesi öngörülen hüküm ve bu hükme ait geçici madde (intikal kuralı), kadastro tamamlanmış ve kesinleşmiş tutanaklara ilişkin olup, bunların kesinleşmesi tarihinden itibaren on yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuki sebeplere dayalı olarak kayıt sahibine karşı Devlet dahil diğer kamu tüzelkişilerinin aynı bir dava açamayacaklarını öngörmektedir. Esasen yürürlükteki hükmün mevcut yapısı da aynı perspektif üzerine oturmuştur. Bu husus Kanunun gerekçesinden anlaşıldıktan başka, Devletin özel hukuk işlemlerinde gerçek kişilerin üstünde bir konumda olmadığı yönündeki eşitlik temel ilkesinin de kaçınılmaz sonucudur (OZANALP, A.Nusret, 3402 Sayılı Kadastro Kanununda Yer Alan Hakdüşürücü Süreyle İlgili Düşünceler, Yargıtay Dergisi, 1988/Temmuz-3, s. 271 vd., ÖZMEN, İhsan- ÇORBALI, Halim, 3402 Sayılı Kadastro Kanunu Şerhi, Ankara, 1995, s. 254 vd., Yargıtay 1 HD, 2.12.1987 tarih ve 8523/11257-E/K). Tutanakta yer alan taşınmazın Devletin hüküm ve tasarrufunda olan yerlerden olduğu iddiası,

niteliği itibarıyla kamu düzeninden olan hakedüşürücü sürenin kesin sonuç doğurması özelliğini ortadan kaldırmaz. Kaldı ki, kişiye göre daha büyük donanım ve olanak içinde bulunan Devletin hakkını on yıllık süre içinde kullanmamış olmasının kabul edilebilir bir açıklaması yoktur.

Öte yandan İHAS'ın 1 nolu Protokolünde yer alan mülkiyet hakkı (md.1), Devletin veya diğer kamu tüzel kişilerinin itiraz etmeme, ruhsatlandırma ve vergi alma gibi işlemler yoluyla oluşan, belli bir süreklilik kazanan ve mülkiyet iddiasına konu fiili durumları da kapsar genişliktedir. Anayasanın değişik 90 ncı maddesi hükmü uyarınca bir iç hukuk kuralı niteliğinde bulunan İHAS ve bu sözleşmeye dayalı İHAM (İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi) müktesebatı Türkiye'yi ve kural koyucu organ olarak Yasama Organını bağlar (Soruna ilişkin Avrupa Mahkemesi uygulamaları bakımından bkz. Dr. SARI, H. Gürbüz, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine Ek 1. Protokole Göre Malvarlığı Haklarının Korunması, Beta, İstanbul, 2006). Ayrıca kadaströ sicilleri yoluyla oluşan tapu kaydına güven ilkesi de aynı çözümü zorunlu kılar. Tapuya güvenle aynı hak iktisap eden üçüncü kişilerin hukuku, yıllar sonra iddiasını fark eden Devletin oldubittileri ile yok edilemez. Sosyal hukuk devleti, suskunluğuyla ve hareketsizliğiyle ürettiği riskleri iyiniyetli kişilerin üzerine aktaran Devlet değildir. Yüksek Yargıtay'ımızın bazı dairelerinin yürürlükteki hukukumuzun yapısıyla ve İHAS ve Kurumsal Mahkemesi kararlarıyla çatışan uygulaması, aynı haklarda kişi ile Devletin eşitliği prensibinden de beslenen mülkiyet hakkının çağdaş bileşimi ile uyuşmamaktadır. Vurguyla belirtilmelidir ki, düzenlemenin, Komisyon tutanaklarına yansıyan bir itirazın aksine özel ormanların hukuki rejimi ile doğrudan veya dolaylı olarak herhangi bir bağlantısı bulunmamaktadır. Özel ormanda mülkiyet, Devlete değil, gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerinden oluşan öznelerle aittir. Başka deyişle, özel orman mülkiyeti seçeneğinde kamunun hüküm ve tasarrufunda olan taşınmaz kategorisi bulunmaktadır.

Teklifte yer alan geçici madde, ana madde ile getirilen hukuk düzeninin kesinleşmemiş olan bütün davalara uygulanmasını amaçlamaktadır. İntikal hukukuna egemen olan derhal etki kuralı uyarınca böyle bir hüküm olmasaydı dahi aynı sonuç doğabilmekle birlikte uygulamada kimi duraksamaların önüne geçilmek bakımından soruna ilişkin bir yasa kuralı üretilmesi uygun görülmüştür.

Yukarıda belirtilen düşünceler çerçevesinde;

Teklifin 1 inci maddesi, 4922 sayılı Kanunda değişiklik yapılmasını öngören ve benzer düzenlemeler getiren teklifler (2/264, 2/275), Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonunda görüşülmüş ve kabul edilmiş olduğundan, metinden çıkarılmış ve diğer maddeler buna göre teselsül ettirilmiştir.

Teklifin 2 nci maddesi, yapılan teselsül nedeniyle 1 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Teklifin 3 üncü maddesi, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla metninden çıkarılmış ve diğer maddeler buna göre teselsül ettirilmiştir.

Teklifin 4 üncü maddesi, hükme açıklık ve işlerlik kazandırılması amacıyla değiştirilmiş ve yapılan teselsül nedeniyle 2 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Teklifin 5 inci maddesi, 3402 sayılı Kanununun 12 nci maddesinde yapılan değişiklik doğrultusunda intikal hukukunun ilkeleri göz önünde bulundurulmak suretiyle geçiş hükümlerini de düzenlemek amacıyla değiştirilmiş ve yapılan teselsül nedeniyle 3 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Teklifin 6 ve 7 nci maddeleri yapılan teselsül nedeniyle 4 ve 5 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Teklifteki maddeler, görüşülmeleri sırasında Komisyonumuzca redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Ahmet İyimaya</i> Ankara	Başkanvekili <i>Hakkı Köylü</i> Kastamonu	Sözcü Mehmet Emin Ekmen Batman (Toplantıya katılamadı)
Kâtip İlknur İnceöz Aksaray (Toplantıya katılamadı)	Üye <i>Ahmet Aydın</i> Adıyaman	Üye Halil Ünlütepe Afyonkarahisar (Toplantıya katılamadı)
Üye <i>Zekeriya Aslan</i> Afyonkarahisar	Üye Osman Ertuğrul Aksaray (Son oylamada bulunamadı)	Üye <i>Yılmaz Tunç</i> Bartın
Üye Ayla Akat Ata Batman (Toplantıya katılamadı)	Üye <i>Fatih Metin</i> Bolu	Üye Mehmet Tunçak Bursa (Toplantıya katılamadı)
Üye Mehmet Salih Erdoğan Denizli (Toplantıya katılamadı)	Üye <i>Celal Erbay</i> Düzce	Üye <i>Veysi Kaynak</i> Kahramanmaraş
Üye Metin Çobanoğlu Kırşehir (Muhalefet şerhi eklidir) (Son oylamada bulunamadı)	Üye <i>Ali Öztürk</i> Konya	Üye <i>İhsan Koca</i> Malatya
Üye Ali Rıza Öztürk Mersin (Son oylamada bulunamadı)	Üye İsa Gök Mersin (Son oylamada bulunamadı)	Üye <i>Mustafa Hamarat</i> Ordu
Üye Rahmi Güner Ordu (Son oylamada bulunamadı)	Üye Rıdvan Yalçın Ordu (Son oylamada bulunamadı)	Üye Yahya Akman Şanlıurfa (Toplantıya katılamadı)
	Üye Ali İhsan Köktürk Zonguldak (Son oylamada bulunamadı)	

KAHRAMANMARAŞ MİLLETVEKİLİ
VEYSİ KAYNAK VE ANTALYA MİLLET-
VEKİLİ MEVLÜT ÇAVUŞOĞLU'NUN
TEKLİFİ

**ÇEŞİTLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- (1) 10/06/1946 tarihli ve 4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrasında ve 21 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "beşbin" ibaresi, "ikiyüz"; 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "beşbin" ibaresi, "dört-yüz" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2- (1) 26/09/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Bir hakka dayanmaksızın başkasına ait taşınmaz mal veya eklentilerini malikmiş gibi tamamen veya kısmen işgal eden veya sınırlarını değiştiren veya bozan veya hak sahibinin bunlardan kısmen de olsa yararlanmasına engel olan kimseye, suçtan zarar görenin şikayeti üzerine altı aydan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezası verilir."

MADDE 3- (1) 5237 sayılı Kanunun 184 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak, yapı ruhsatıyesine uygun olarak inşaatı tamamlanmış olup da, henüz yapı kullanma izni alınamamış binalar hakkında bu fıkra hükmü uygulanmaz."

MADDE 4- (1) 21.06.1987 tarih ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu hüküm, iddianın ve taşınmazın niteliği ile devlet ya da diğer kamu tüzel kişilikleri olsa dahi tarafların sıfatına bakılmaksızın uygulanır."

ADALET KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**ÇEŞİTLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) Bir hakka dayanmaksızın başkasına ait taşınmaz mal veya eklentilerini malikmiş gibi tamamen veya kısmen işgal eden veya sınırlarını değiştiren veya bozan veya hak sahibinin bunlardan kısmen de olsa yararlanmasına engel olan kimseye, suçtan zarar görenin şikâyeti üzerine altı aydan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezası verilir."

MADDE 2- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu hüküm, iddia ve taşınmazın niteliğine yahut Devlet veya diğer kamu tüzel kişileri dahil, tarafların sıfatına bakılmaksızın uygulanır."

(Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak ve
Antalya Milletvekili Mevlüt Çavuşoğlu'nun
Teklifi)

MADDE 5- (1) 3402 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 8- Tapuda kayıtlı bulunan ancak, Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu iddiasıyla, tapu kaydının iptaline yönelik açılan ve halen kesinleşmemiş bulunan tapu iptal ve davaları hakkında da bu Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki hak düşürücü süre uygulanır."

MADDE 6- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 3- 3402 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 8- Bu Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü, Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu iddiası ile yürürlük tarihinden önce açılmış ve henüz kesin hükme bağlanmamış olan davalarda dahi uygulanır."

MADDE 4- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

